

प्रार्थना

प्रभु धन्यवाद धन्यवाद धन्यवाद तपाईंको अनुग्रह तपाईंको कृपा को लागि धन्यवाद हामीलाई अहिले सम्म समाल्नु भएको मा धन्यवाद तपाईंको नजर तपाईंको हात हामी माथी भयो । यहा सम्म हामीलाई पुर्याउनु भयो । अहिले यो समए हामी हाम्रो बाकी सोचविचार सबै अलग राखेर मन हाम्रो ध्यान तपाईंको वचन माथी पवित्र आत्मा हामीलाई सिकाउनुहोस् । तपाईंको खाचो छ । जिवन को वाक्य तपाईं सगँ मात्र छ । बुद्धि ज्ञान को लागी मात्र होइन, जीवन को लागी हो तपाईंको वचन किनभने तपाईंको वचनमा जीवन सामर्थ्य छ। सिकाउनुहोस प्रभु हामीलाई त्यो बाटोमा चलको लागी अनुग्रह दिनुहोस प्रभु धन्यवाद धन्यवाद धन्यवाद यो प्रार्थना यशु मशिह को नाममा विन्ति माग्दछु आमेन आमेन आमेन ।

यो समय हामी नोहा को जीवन देखी उसको इतिहास देखि केहि हेर्नेछौ । नया नियम हामीले येशु मशिहको मुख देखि सिक्छौ । नोहा एक विशेश र एउटा माहान व्यक्ति थिए । किनभने अन्तको दिन नोहा को युग को त्यो दिन जस्तै हुन्छ । त्यो मात्र होइन पहिलो न्याय सारा संसारको माथी नोहा को समयमा भएको थियो । नोहा र उसको परिवार सबै मिलाएर ८ जना मात्र न्याय देखी बाचेर बाहिर आए। संसारको बाकी सबै सृष्टि सबै मानिस परमेश्वरको न्याय मा उनीहरु मरे। ८ जना मात्र बाचे । त्यो कारणले यो परिवार यो व्यक्ति त्यो न्यायदेखि कसरी बाच्यो । हामीले उसको जीवन माथी ध्यान दिनु पर्छ ।कारण न्याय त आउदै छ । सबैको जीवनमा एक दिन न्याय सुनिश्चित छ ।हिब्रुको ९ को २७ मा यस्तो लेखिएको छ । जसरी मानिसको निम्ति एक पटक मर्नु निश्चित छ, र त्यसपछि इन्साफ । सबैको जीवनमा एक दिन मृत्यु, र इन्साफ सुनिश्चित छ । त्यो कारणले हामी इन्साफ को लागी तयार हुनुपर्छ । परमेश्वरको अगाडि हर व्यक्ति विश्वासी अविश्वासी एक दिन इन्साफको लागी खडा हुनुपर्छ। त्यसको लागी हामी तयारी हुनुपर्छ ।त्यो के हो ?मृत्यु हो । मृत्यु भएन भने मृत्यु हुनु भन्दा अगाडि येशु आउनुहुन्छ । येशु आउदा खेरि पनि के हुन्छ इन्साफ नै हुन्छ ।

९यहुदा १स्र४-१५० ^{१५} आदमका सातौं सन्तान हनोकले तिनीहरुको बारेमा येसो भनेका छन् “हेर, प्रभु उहाँका हजारौं हजारौं पवित्र दूतहरूसंग आउँनु हुँदैछ। ^{१५} प्रभुले हरेक मानिसको न्याय गर्नु हुनेछ। प्रभु सबै मानिसहरुको न्याय गर्न अनि जो परमेश्वरका विरुद्ध छन्, तिनीहरुलाई दण्ड दिन आउँनु हुँदैछ। परमेश्वरले तिनीहरुले गरेको परमेश्वर विरोधी जम्मै कुराहरुको निम्ति तिनीहरु सबैलाई दण्ड दिनुहुनेछ। उहाँले यी पापीहरुलाई, जो परमेश्वरका विरुद्धमा जति कर्णकदु कुरा गरे ती सबैको निम्ति दण्ड दिनु हुनेछ।”

यसरी यो दुइवटा कुरा हुन्छ एउटा मेरो मृत्यु हुन्छ, र त्यसपछि इन्साफ हुन्छ। होइन भने इन्साफको लागी येशु आउनुहुन्छ ।,त्यो कारण ले यो जीवन विशेश गरी विश्वासमा आए पछि के को लागी तयार गरेको इन्साफ को लागी तयार गरेको । डर्नु प्रदैन इन्साफको लागी तयार गर्नु को लागी वचन देको छ,आत्मा देको छ, म०डली देको छ । म०डली को मुख्य शिक्षा के हो त्यो दिनको लागी हामी स्कूल मा जान्छौ, पढ्छौ टिचरहरुले जे पढाउछ एक दिन जाचँ ९ ०हुन्छ, त्यसको लागी तयार गरेको। हामी कत्ति पढ्यौ, कत्ति बुज्यौ भने पनि परिक्षामा पास

भएनौ भने प्रोमोसन पाउदैनौ, त्यो कारणले हामी इन्साफ को लागी तयारी मा चलनु पर्छ । कारण परमेश्वर को राज्य आउदै छ । नोहा को युग मा किन सबै मानिस जातीको नास भएको उनिहरुको लागी बचन दिने धार्मिकता को प्रचारक नोहाको बारेमा पत्रुस ले के भन्छ । धार्मिकता को प्रचारक उसको प्रचार उनिहरुले सुनेनन्, मन फिराएनन्, त्यो कारणले मात्र उनिहरुको नास भयो, धार्मिकता को एउटा प्रचारक उनिहरुको माभमा दिएको थियो । त्यो प्रचार उनीहरुले मानेनन् । मन फिराएनन्, जाहाजको भित्र गएनन् । त्यो कारणले मान्छे मरे । प्रलय आएको कारण ले मान्छे मरेको होइन नत्र भने सबै जना मर्ने थिए । सबै जना मानिसमा ८ जना मानिस बाचे कारण के हो ? । त्यो प्रचार उनीहरुले माने , मन फिराए, पश्चाताप गरे , र परमेश्वरको योजना अनुसार जाहाज भित्र पसे । र इन्साफ आउदा खेरि इन्साफ देखि बाचे ।

२पत्रुस ३:५ पढ्दा खेरि यस्तो लेखिएको छ । **तर ती मानिसहरु धेरै अधि के घटेको थियो सो सम्झन चाहँदैनु । आकाशहरु थिए अनि परमेश्वरले जलबाट पृथ्वी सृष्टि गर्नु भयो । यी सबै परमेश्वरको बचन अनुसार हुन गयो ।** नोहा को पालामा परमेश्वरको बचनले भन्यो प्रलय द्वारा इन्साफ हुन्छ । परमेश्वरले भनेको जस्तै प्रलय आयो इन्साफ भयो । त्यहि बचनले हामीलाई भन्छ अब आगो द्वारा इन्साफ हुन्छ, तयारी हुनु पर्छ । अब हामी उद्धार पाएको मान्छे को लागी आगो भनेको के हो ? हाम्रो हरेक काम आगो द्वारा जानु पर्छ । हाम्रो मुकुट को लागी , हाम्रो इनामको लागी त्यो सुन जस्तै आगो द्वारा आउनु पर्छ । आगो द्वारा बचेन भने उद्धार मात्र हुन्छ तर अनन्तजीवन को उत्तराधिकारी हुँदैन । **२पत्रुस ३:६,९ यो एउटा कुरा नबिर्स, प्रिय मित्रहरु प्रभुका निम्ति एक दिन हजार वर्ष जस्तै अनि हजार वर्ष एकदिन जस्तै हो । जस्तो अरु मानिसहरुले सुस्त बुझेका छन्, प्रभु आफ्नो प्रतिज्ञा पूरा गर्न सुस्त हुनु हुँदैन । तर परमेश्वर, तिमीहरु प्रति धैर्यवान हुनुहुन्छ । कुनै पनि मानिस नष्टहोस् भनी परमेश्वर चाहनु हुन्न । परमेश्वर इच्छा गर्नु हुन्छ कि हरेक मानिसले आफ्नो हृदय परिवर्तन गर्नु पर्छ अनि पाप गर्न बन्द गर्नु पर्छ ।** खास गरी परमेश्वरको इच्छा कसैको पनि नास नहोस् भन्ने हो । हामीले परमेश्वरको इच्छा के हो त्यसलाई हेर्नु पर्छ । त्यसैले धैर्यवान भएर हिड्नु पर्छ । अहिले हामी दुखमा जादा खेरि हामी कति दुखी हुन्छौ । खास गरि परमेश्वर को लागी हो दुख । किन भने पवित्र परमेश्वरले सृष्टि गरेको संसार पापले भरिएको कारणले उहाँ धेरै दुखि हुनुहुन्छ । हरदिन दुखी हुनुहुन्छ । तरै पनि धैर्यसाथ उहाँ पखिनु हुन्छ । किन भने कसैको पनि नास नहोस भन्ने उहाँको ईच्छा हो । अन्त पनि समय राखेको छ । नोहा को समयमा १२० साल परमेश्वर पखिनु भयो । परमेश्वरको इच्छा होइन कसैको पनि नास हुनु । परमेश्वरको इच्छा यहि हो सबै जना मन फिराएर , पश्चाताप गरेर परमेश्वरको राज्यमा आउनु । येशु मशिह यसको बारेमा दुइवटा शब्द प्रयोग गर्नुहुन्छ । बचनमा **९मत्ती ७:२१०**

हाम्रो मलाई प्रभु, प्रभु, भन्ने हरेक मानिस स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न पाउनेछैन । तर जसले स्वर्गमा हुनुहुने मेरो पिताको इच्छा पालन गर्छ । उसले स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्न पाउनेछ ।

एउटा परमेश्वरको राज्य , अर्को परमेश्वरको इच्छा, यो दुईवटामा । जो परमेश्वरको इच्छा पूरा गर्छ उनीहरु परमेश्वरको राज्यमा प्रवेस गर्छन् । परमेश्वरको पहिला इच्छा के हो कसै को पनि नास नहोस् । त्यो हो पहिला इच्छा । त्यसको लागी परमेश्वरले के राखेको छ , धार्मिकताको प्रचारकहरुलाई राखेको छ । हामी संसार को उन्नतिको मात्र खोजि गच्छौ त्यो होइन हाम्रो शिक्षा हामी धार्मिकताको प्रचारकहरु है । संसारमा कति उन्नति पाएर पनि परमेश्वरको धार्मिकताले उद्धार पाएको छैन भने हाम्रो नास हुन्छ । परमेश्वर उन्नति भएको अमिर मान्छे संग एक राति बोल्नुभयो । हे मुख आज तिम्रो प्राणको इन्साफ हुन्छ । तिमी तयारी भयौ ? हेर्नुस है हाम्रो मण्डली का सबै विश्वासीहरु सबै जना प्रचारकहरु हुन् । हामी जुनै कार्यलयमा काम गरेर पनि हामी धार्मिकताको प्रचारक हौ । हाम्रो जीवन नै त्यसको गवाहि हो । हाम्रो जीवनलाई हेर्दा खेरि मानिसहरुले हामीलाई सोध्नुपर्छ , तिम्रो आसा के मा हो ?

तिमी किन यस्तो जीवन जिएका? तिम्रो जीवन त अलगगै छ । अस्थाइ कुरामा होइन तिम्रो आखां, तिम्रो जीवन अनन्त कालमा हो। तिम्रो आशा काहा देखि आउछ? धर्ममा त्यो आशा छैन, हामीले बोल्नुपर्छ मेरो आशा येशुमा हो। एक दिन इन्साफ हुन्छ म त्यो राज्यको लागि तयारी गरेको,मेरो यो संसार देखि मेरो उद्धार भएको हो ,अब आउने परमेश्वरको राज्यको लागि म तयार गर्दैछु। त्यो राज्यमा प्रवेस गर्नको लागि र त्यो राज्यको उन्नतीको लागि एउटा मापदण्ड छ, त्यो मेरो परमेश्वरको इच्छा मुख्य कुरा हाम्रो लागि हो। ,विश्वासी को लागि मुख्य कुरा त्यो कारणले येशु डाडाँ माथी उहाँको प्रचारमा भन्नुहुन्छ । मुख्य कुरा यो हो, मलाई प्रभु प्रभु भन्ने सबै जना श्वर्गको राज्य भित्र पस्न पाउने छैनन्। त्यो मात्र जसले मेरो बाबा को इच्छा पुरा गर्छ । त्यो कारणले हाम्रो परमेश्वरको इच्छा नै हाम्रो लागि व्यक्तिगत रूपमा मुख्य कुरा हो । यो अतिनै महत्वपूर्ण छ की हाम्रो जीवनमा परमेश्वरको इच्छा यो संसारमा ३ भागमा आउछ। पहिला व्यक्तिगत रूपमा मत्ति ३:२ मा यहुन्ना आउदा खेरी यसरी भन्छ **“तिनले भने, “पश्चाताप गर, आफ्नो हृदय र रहन-सहन परिवर्तन गर, किनभने स्वर्गको राज्य चाडै आउन लागेको छ।”**

पश्चाताप गर कारण के हो ? स्वर्ग को राज्य नजीक आएको छ। किन पश्चाताप गर्ने? श्वर्ग को राज्य नजिक आएको छ। अब परमेश्वरको राज्य जोडेको छैन । परमेश्वरको राज्य संसारिक रूपमा आएपछि पश्चाताप गर्न सकिदैन । समय सकिन्छ अनि इन्साफ सुरु हुन्छ। इन्साफ को समय हनु भन्दा पहिला नै हाम्रो मृत्यु भए पनि मृत्यु पछि इन्साफ नै हुन्छ । त्यो कारण ले पहिलो चरण एउटा व्यक्तिको लागि धार्मिकता को सुसमचार सुन्दाखेरी हामी पश्चाताप गरेर येशुले गरेको काममा मात्र हामी विश्वास गर्दा खेरी हाम्रो परमेश्वर को राज्यमा प्रवेसहुन्छ । त्यो प्रवेस कस्तो हुन्छ ,यहुन्ना १:१२,१३ मा यस्तो लेखिएको छ हामीले येशुको काम र येशुलाई हामीले श्वीकार गर्नु पर्छ ।

॥६॥ केही मानिसहरूले मात्र उहाँलाई स्वीकार गरे। ज-जसले उहाँलाई स्वीकार गरे उनीहरूलाई मात्र परमेश्वरको सन्तान हुने अधिकार उहाँले दिनुभयो।
॥७॥ ती बालकहरू प्राकृतिक तवरबाट जन्मेका थिएनन्। तिनीहरू आफ्नो आमा-बाबुको शारीरिक इच्छा अथवा निर्णयबाट जन्मेका थिएनन्। बद्लामा तिनीहरू परमेश्वरबाट जन्मेका थिए।

मानिसको इच्छा द्वारा हो हामी सबै को पहिलो जन्म भएको । हामी हाम्रो बाबा आमालाई हामी चुन्न सक्दैनौ । उनीहरूको इच्छा द्वारा नै हामी सबै जनाको जन्म भएको हो । त्यस्तै गरी हाम्रो दोबारा जन्म परमेश्वरको इच्छा द्वारा भएको हो । मेरो तागतले म परमेश्वरको राज्यमा प्रवेस गर्छु भनेर प्रवेस गर्न सक्दैनौ । परमेश्वरको इच्छा द्वारा म जन्मिनु पर्छ। परमेश्वरको इच्छा के हो? त्यहि हुनु पर्यो मेरो जीवनको लागि परमेश्वरले यतिका वर्ष किन पखिनु भयो । किनभने परमेश्वर मेरो नास चाहानु हुन्न । परमेश्वरको इच्छा यो संसारको सबै हामी मानिसहरू माथी यो हो कि हामी हाम्रो आफ्नै इच्छा द्वारा पश्चाताप गरेर परमेश्वरको राज्यमा प्रवेस गरेर दोबारा जन्मिनु हो ।

आज हामी परमेश्वरको इच्छा के हो हेरिराखेका छौ। किनभने परमेश्वरको इच्छा श्वीकार नगरेको कारण ले गर्दा हो नोहाको पुस्ता नास भएको। त्यो परमेश्वरको इच्छा लाई मानेर पश्चाताप गरेर जन्मिदा खेरी के हुन्छ?

लुका १७:२०,२१ यस्तो लेखिएको छ। **कोही फरिसीहरूले येशूलाई सोधे, “परमेश्वरको राज्य कहिले आउनेछ?” येशूले भन्नुभयो, “परमेश्वरको राज्य आउँदैछ तर त्यसरी आउँदैन जुन तिमी आँखाले देख्न सक्छौ।**

मानिसहरूले भन्ने छन्, हेर परमेश्वरको राज्य यहाँ छ! अथवा, त्यहाँ छ! होइन, परमेश्वरको राज्य तिमीभित्रै छ।”

तिमीहरूको विचमा छ। खासगरी अग्रेजीमा यस्तो लेखिएको छ ९ धष्टज प्ल ० मतलब परमेश्वरको राज्य काहां छ हामी भित्र छ। उदाहरण को रूपमा हामी सबै यहा बसेका छौ, हामी जिउदै छौ कारण के हो हामी भित्र श्वास छ। बाहीर पनि श्वास छ। भित्र बाहिर दुवै तिर हावा छ। त्यो श्वास भित्र भाको कारणले हामी जीउदो भाको एक दिन यो श्वास जादा खेरि हामी मर्छौ। मर्दा खेरि अहिले श्वास त बाहिर मात्र छ। संसारको मान्छेहरू सबैको लागी परमेश्वरको राज्य बाहिर मात्र छ, भित्र छैन, त्यो कारणले बचनमा लेखिएको छ याकुबको पुस्तकमा परमेश्वरको आत्मा भित्र छैन भने संसारमा हिडिरहेका मान्छेहरू सबै मरेको मान्छेहरू हो। परमेश्वरको आत्मा भित्र आएर परमेश्वरको इच्छा द्वारा हामी जन्मिदा खेरि के हुन्छ, परमेश्वरको राज्य अहिलेकाहाँ आयो भित्रपनि आयो बाहिरपनि छ। त्यो भनेको परमेश्वरको राज्य यताछ उताछ नखोज्नु परमेश्वरको राज्य छ भने भित्र हुनुपर्यो। भित्र छ भने बाहिर थाहाँ हुन्छ। भित्र छैन भने बाहिर थाहाँ हुदैन। निकोदोमस सँग परमेश्वरले बोलेको कुरा त्यहि हो तिमी माथी देखि श्वर्ग देखि जन्मेनौ भने परमेश्वरको राज्य देख्न पनि सक्दैनौ। परमेश्वरको इच्छा पुरा हुदा खेरि परमेश्वरको राज्य भित्र आउछ। यो परमेश्वरको राज्यको पहिलो चरण हो। परमेश्वरको राज्यको ३ वटा चरणमा पहिलो चरण केहो? परमेश्वरको राज्य मेरो भित्र आयो, र म परमेश्वरको राज्यमा प्रवेस गरे, र त्यस पछि जीवनभरी परमेश्वरको इच्छा जानेर मानेर परमेश्वरको राज्यमा बड्नु हो। त्यो पहिलो चरण हो। त्यसपछि चरण २ मा येशु यस संसारमा आउनुहुन्छ। येशु आउदा खेरि प्रकासको ११:१५ मा यस्तो लेखिएको छ। **सातौं स्वर्गदूतले आफ्नो तुरही बजाए। तब स्वर्गमा ठूलो आवाजहरू भयो। आवाजहरूले भने, “संसारको राज्य अब हाम्रा परमप्रभु परमेश्वरको अनि ख्रीष्टको भएको छ। अनि उहाँले सदासर्वदा शासन गर्नेछन्।”**

यो हो चरण २, चरण २मा के हुन्छ, येशुमसिह आउनुहुन्छ। येशुमसिह आउदा खेरी यो संसारको हरेक राज्य के हुन्छ? परमेश्वर येशुमसिह को राज्य हुन्छ। त्यसको लागी हामी पर्खेको पहिलो चरणमा हामी सबै परमेश्वरको राज्यमा प्रवेस गर्यो, परमेश्वरको राज्य हामीमा प्रवेस गर्यो। चरण २ मा के हुन्छ असल संसारिक रूपमा येशुमसिहको राज्यमा आउदा खेरि बाकी सरकार सबै गयो। मन्त्रि, राजा, प्रेजिडेन्ट कोहि पनि छैन सबैगयो। येशुमसिह को शासन यरुसलेम देखि सुरु हुन्छ। सन्तहरूको शासन हुन्छ। त्यो हजार शाल चल्छ। त्यसकोपछि मात्रै चरण ३ हुन्छ। आउनुहोस हामी हेरौ १कोरिन्थी १५:२३-२४ **तर हरेक मानिसलाई उचित क्रमले जीवनमा बौराइन्छ। बौरिनेहरूमा ख्रीष्ट प्रथम हुनुहुन्थ्यो। त्यसपछि जब ख्रीष्ट आउनु हुन्छ, ख्रीष्टमा हुने सबै मानिसहरूलाई फेरि बौराइनेछ।**

अनि तब अन्त आउनेछ। ख्रीष्टले जम्मै शासकहरूलाई, अधिकारीहरूलाई र शक्तिलाई नष्ट पार्नु हुनेछ। तब उहाँले पिता परमेश्वरको हातमा राज्य सुम्पनु हुन्छ।

हजार शाल परमेश्वरको राज्यको पछि मात्रै ३ चरण शुरु हुन्छ। १ हजार शालको शासनमा येशु परमेश्वर बाबाको विरोधमा यस संसारमा भएको सबै शक्तिहरूको माथी विजय गर्नुहुन्छ त्यसपछि उहाँले राज्य पितालाई समर्पण गर्नुहुन्छ। यो हो अन्तिम चरण। अहिले हामी चरण १ मा छौं। यो क्यान्सर होइन स्टेज १,२,३ यो परमेश्वरको राज्य हो। स्टेज १ के हो? म परमेश्वरको राज्यमा प्रवेश गरे, स्टेज २ मा येशु आउनुहुन्छ। येशु आएपछि फेरि १ हजार शाल उहाँको शासन चल्छ र पनि उहाँको शत्रुहरू अझै हुन्छ। र त्यसपछि सबै शत्रुहरूको माथी उहाले जित्नुपर्छ, जिती सकेर पुरा भइसके पछि उहाँले राज्य बाबाको हातमा समर्पण गर्नुहुन्छ। **११ कोरिन्थी १५:२५-**

२६ जब सम्म परमेश्वरले जम्मै शत्रुहरूलाई ख्रीष्टको पाउमुनि दवाएर राख्नु हुँदैन त्यतिजेल

सम्म ख्रीष्टले राजाले झैं शासन चलाउनु पर्छ।

नष्ट गरिनु पर्ने शत्रुहरूमा मृत्यु अन्तिम हुनेछ।

मृत्यु, अन्तिममा के हुन्छ मृत्यु हुन्छ। त्यो हामीकाहाँ पाउछौं प्रकास २०:१३ मा पाउछौं। प्रकासको २०को १३ मा हजार शालको पछि इन्साफ हुदा खेरि अन्तिम मा मृत्युलाई के गरिन्छ अग्निकुण्डमा फालिन्छ। र यसरी मृत्यु सकिन्छ। यो हो अन्तिम शत्रु, अन्तिम शत्रु को हो? मृत्यु हो। त्यसको अर्थ के हो येशुमशिहको हजार शाल यता राज्य चल्दाखेरि सन्तहरूले नयाँ शरीर पाउछन्। अर्को जातिहरू हुँदैनन्। धेरै जना १०० शाल १५० शाल को उमेर मा आएर मर्छन्। कोहि उद्धार पाएर मर्छन् कोहि उद्धार नपाएर मर्छन्। मृत्यु १००० शाल बाट चल्दछ। अन्तिम मृत्यु भनेको एउटा जगा हो, मृत्यु एउटा आत्मा हो। त्यो आत्मालाई पनि अग्निकुण्डमा हाल्नुपर्छ। त्यो अन्तिम शत्रु हो। त्यो कारण ले हामीले हेर्दा खेरि उहाँको शत्रुहरूको माथी लडाई चल्दछ, हामी ले पनि हेर्नुपर्ने कुरा त्यो हो पावलले कोरिन्थी को चिठीमा यसरी लेख्छन् मेरो एउटा इच्छा छ कि एउटा पवित्र कन्याको रूपमा तिमीहरूलाई येशुमा समर्पण गर्नु। कारण के हो हाम्रो भित्र येशुको शत्रुहरू छ। उद्धार त पाको छ, येशु को शत्रु परमेश्वरको राज्यको शत्रुहरू भित्र छ। त्यो शत्रुहरू सबैको माथी येशुले जित्नु पर्छ। त्यसको लागी हो अनुग्रह दिएको अनुग्रह को उद्देश्य अनुग्रह द्वारा मेरो उद्धार आयो त्यसको अर्थ के हो। पापको ढोड देखि उद्धार पायो। अब दोस्रोमा पापको असर देखि उद्धार हुनु पर्यो। पापको असर अहिले पनि हाम्रो सबैको जिवनमा छ। त्यो सबै येशुमशिह को सत्रु हो। त्यो परमेश्वरको राज्यको विरुद्धमा हो। त्यो लडाई भित्र चल्दछ, त्यो लडाईमा हामी जित्नुपर्छ। त्यो जितको अनुसार हामिले मुकुट पाउछौं। त्यो लडाई जितेन भने उद्धार त हुन्छ मुकुट हुँदैन। त्यो लडाई जिते पछि हामी हाम्रो धार्मिकतामा अगाडी बढ्छौं। परमेश्वरको राज्यको राज्य ढोड र धार्मिकता खोज्नुपर्छ र त्यहि खोज्दाखेरि भित्र देखि शत्रुहरू पुरा निक्किन्छ जब सम्म हामी धार्मिकता खोज्दैनौं शत्रुहरू चुपो लागेर बस्छन्। हामी धार्मिकता खोज्दा खेरी शत्रुहरू सबै माथी जित्नु पर्छ जितेको कारण ले हो मृत्युको अगाडि पावल ले भनेको अब मेरो लागी के छ धार्मिकताको मुकुट छ। मेरो लागी मात्र होईन जो जो येशुको दोस्रो आगमन को लागी पर्खेको छ उनिहरू सबैको लागी मुकुट राखेको छ। जो जो येशुको दोस्रो आगमन को लागी पर्खेको भनेको इन्साफ को लागी तयारी गरेको भनेको हो। येशुको दोस्रो आगमनको लागि नपर्खने मान्छे इन्साफ को लागी तयारी हुँदैन। नयाँ नियम मा लेखिएको छ जो जो येशुको दोस्रो आगमन सगं जोडिएका छन् उनिहरू इन्साफ को लागी तयारीमा छन्। उनिहरू धार्मिकता खोजेर चलेको हामी आखाँ तल राख्यो भनी इन्साफ को लागी तयारी हुँदैन, हामी के को लागी तयारीमा हो येशु को दोस्रो आगमन को लागी तयारीमा हो। त्यो कारण ले परमेश्वरको इच्छा भनेको यो एउटा ठुलो विषय हो। त्यसको धेरै भागहरू छन्। हामीले बुजे कुरा यो हो, परमेश्वरको आफ्नै सार्वभौम इच्छा छ, मलाई पनि एउटा इच्छा दिएको छ त्यो, मेरो आफ्नै इच्छा हो। परमेश्वरको इच्छामा नचलिकन मेरो आफ्नै इच्छा मा चल्यो भने पनि परमेश्वरको इच्छा नै अन्तमा हुन्छ। किन भने कोहि पनि परमेश्वरको इच्छा को बाहिर जान सक्दैन। परमेश्वर सधै नै स्थीर हुनुहुन्छ। उहाँ सधै नै सार्वभौम हुनुहुन्छ। हामी दुःख को कुराहरू सुन्दा खेरि हामी भन्छौं किन यस्तो भएको।

परमेश्वर अभैपनि स्थीर हुनुहुन्छ। परमेश्वरले मान्छेलाई इच्छा शक्ति दिएको कारन ले त्यो इच्छामा हामी पापको कुराहरु गछौं । हामी पापको कुराहरु गर्दा सोच्छौं परमेश्वरको इच्छाको माथी मैले जिते त्यो होइन , परमेश्वरको इच्छा नै चल्दछ। परमेश्वर धैर्य भएको कारनले हामीलाई समय दिएको। अन्तत परमेश्वरको इच्छा नै पुरा हुन्छ। त्यसैले हामी धेरै नै होसियार हुनुपर्छ। हामी अस्थाई कुरामा आखाँ राख्नुहुन्न । हामीले अस्थाई कुरामा आखाँ राख्यौं भने परमेश्वरको राज्यको कुरा बज्दैनौं । २कोरिन्थी ४:१६-१८मा यस्तो लेखिएको छ। ^{१८} त्यसैकारणले हामी

कहिल्यै कमजोर बन्दैनौं। हाम्रो भौतिक शरीर जीर्ण र कमजोर हुँदैछ तर हामीभित्रको आत्मा हरेक दिन नयाँ बनिदैछ।

^{१८} यस घरी केही समयको निम्ति साना साना समस्याहरु सामान गर्दैछौं। तर ती समस्याहरुबाट हामीले अनन्त महिमा पाउने सहायता पाइरेहकाछौं त्यो अनन्त महिमा समस्याहरु भन्दा धेरै महान छ।

^{१८} त्यसैले हामीले देखे नसकिने कुराहरु हामी सोच्छौं तर जे देख्छौं ती विषयमा होइन। प्रत्यक्ष देखिने कुराहरु क्षणिक हुन्छन् अनि हामीले देख्न नसकिने कुराहरु चाँहि सँधैको लागि हुनेछ। उहाँले अनन्त कुरा लिएर आउनु भयो। अनन्त कुरामा नै आखाँ राख्नुपर्छ । होइन भने संसारमा त परमेश्वरको इच्छा नै चल्दछ । त्यसकारनले हामीले अस्थाई कुरामा आखाँ राख्नु हुदैन। स्थायी कुरामा अन्नन्त कुरामा आखाँ राख्नु पर्छ। पद १८ ^{१८} त्यसैले हामीले देख्न नसकिने कुराहरु हामी सोच्छौं तर जे देख्छौं ती विषयमा होइन। प्रत्यक्ष देखिने कुराहरु क्षणिक हुन्छन् अनि हामीले देख्न नसकिने कुराहरु चाँहि सँधैको लागि हुनेछ।

यदि हामी अदृश्य कुरालाई हेरेन भने हामी पनि डुबि जान्छ। निरासामा जान्छ, संसारमा पाप बढ्दैबढ्दै गएको छ। तर परमेश्वर सधै नियन्त्रणमा हुनुहुन्छ। त्यसैले हामीले सधै अदृश्य कुरामा ध्यान राख्नु पर्छ। दृश्य कुरामा होइन। भजनसग्रह १०३: १९ ले यसरी भन्दछ, ^{१८} परमेश्वरको सिंहासन

स्वर्गमा छ। अनि उहाँले सबै थोकमा शासन गर्नुहुन्छ। सबैको माथी उहाँको प्रभुत्व हुन्छ। उहाँले सबै माथी शासन गर्नुहुन्छ। हामी अस्थाई कुरामा हेर्यौं भने संसार भरिनै मान्छेको नै राज्य चल्दछ परमेश्वरको राज्य काहाँ छ? । यता मोदि को सरकार चल्दछ। उता वाइडेन को चल्दछ तर पनि वास्तवमा परमेश्वरको राज्य नै चल्दछ। त्यसैले अस्थायी मा हेर्नु हुदैन । स्थायी कुरामा हाम्रो ध्यान हुनुपर्छ। उहाँको राज्यनै पुरा संसारमा शासन गर्दछ । सबै भन्दा माहान राजा नबुकदनेस्सर लाई नम्र बनाए पछि उसको मुख बाट अतिनै राम्रो एउटा बचन परमेश्वरको राज्यको बारेमा निकलदछ । त्यो वाइबल पद दानीयल ४:३ उहाँ को प्रभुत्व अनन्त को प्रभुत्व हो। उहाँको राज्यपुस्ता देखि पुस्तासम्म रहिरहन्छ। आदमलाई प्रभुत्व दियो । पहिलो आशिस दियो , तर त्यो स्थायी थिएन, त्यो अस्थाई थियो। हाम्रो प्रभुत्व सबै अस्थाई हो। अनन्त प्रभुत्व मात्र उहाँको हो। पुस्ता देखि पुस्ता सम्म उहाँ कै राज्य चल्दछ । कसको मुख देखि परमेश्वरले यो कुरा भन्नलाई दिनुभयो राजा नबुकदनेस्सर को मुख देखि सुनको सिर भनेको बेबिलोन, बेबिलोन को सबै भन्दा माहान चक्रवती नबुकदनेस्सर, नबुकदनेसरलाई जानवर जस्तै बनाएर नम्र बनाए पछि उसले आफ्नो मुखले भन्यो, तपाईंको प्रभुत्व अनन्त हो । उसले सोध्यो मेरो प्रभुत्व हो? परमेश्वरले भन्नुभयो, तेरो होइन मेरो हो । तेरो प्रभुत्व अस्थाई हो । यदि मेरो हात तेरोबाट निकाल्यो भने तेरो यस्तै अबस्था हुन्छ। परमेश्वरको प्रभुत्व अनन्त हो । हामीले बुज्नुपर्ने कुरा यो हो हाम्रो प्रभुत्व अस्थाई हो। तर परमेश्वरको प्रभुत्व पुस्ता देखि पुस्ता सम्म चलिराखेको छ र आउने अनन्त काल सम्म चलिनै रहन्छ। बाकी राज्यहरु सबै गयो , बेबिलोन को राज्य गयो , ग्रीस गयो, पर्सिया गयो, रोम गयो, इण्डिया पनि जान्छ, चाइना पनि जान्छ, अमेरिका पनि एक दिन जान्छ तर परमेश्वरको प्रभुत्व उहाँको राज्य अनन्तकाल सम्म रहिरहन्छ। यो हामीले बुज्नुपर्छ कि उहाँको राज्य , उहाँको इच्छा उहाँको सार्वभौम अनन्त काल सम्म रहिरहन्छ। त्यसकारण ले उहाँको इच्छाको माथी, उहाँको

सार्वभौम प्रभुत्व को माथी हेर्नुपर्ने कारण केहो हाम्रो संसारमा भाको सबै कुरा परमेश्वरको प्रभुत्वमा हो। उहाँले आदमलाई दिनुभएको प्रभुत्वमा सर्त राख्नुभयो। त्यो सर्त यस्तो थियो। यो बगैचामा राखेको असल र खराब रुखको फल खाँयो भने तिमी मर्छौ। उसले खाँयो अनि उ ९मान्छे०मर्यो । ६ हजार शाल सम्म नमर्न को लागी मान्छेहरु के के गर्दैछ र पनि मान्छे मर्छ। अहिलेमान्छे कति वर्ष सम्मबाच्छ नोहाको समयमा हो भनी १२० शाल अहिले त ज्यादा सेज्यादा ८० शाल बाच्यो भनि त्यो आशिषीत हो । आदम लाई परमेश्वरले यो सारा संसार माथी प्रभुत्व

दिनुभयो। त्यसको साथमा एउटा सर्त राख्नुभयो ,तिमीले यो बगैचाको सारा फल खान सक्छौ तर असल र खराब को ज्ञान दिने फल नखानु। यदि खाँयो भने पापको दण्ड के हो ? मृत्यु हो। अहिले पनि पापको दण्ड मृत्यु हो। त्यसकारणले खासगरी हाम्रो प्रभुत्व छैन। सारा प्रभुत्व पुस्ता देखि पुस्ता सम्म परमेश्वरमा नै छ। बदलेकै छैन । यदि तिमीले खान्छौ भने तिमी अबस्य मर्नेछौ । येशु आएर त्यो पुस्तासंग के भन्नुभयो यदि तिमीहरुले पश्चाताप गरेनौ भने तिम्रो पनि त्यस्तै नास हुनेछ । कारण के हो परमेश्वरको राज्यमा सर्त राखेको छ । यतिका शाल दिएको कारण के हो ? परमेश्वरको कृपाको कारण । **याकुब २:१३ मा यस्तो लेखिएको छ ^{३४} यदि तिमीहरू अरूलाई**

दया गर्न चुकेका छौ भने तिम्रो न्याय भइरहेको समयमा परमेश्वरले तिमीलाई दया दर्शाउनु हुन्न। तर त्यो मानिस जसले दया देखाउँछ, उसको न्याय गरिएको समयमा उ निर्भय भएर रहन सक्ने छ। कृपा न्यायको माथी विजय भएको कारण ले हो म आज तपाईंहरु संग कुरा गर्न सकेको

कृपा न्यायको माथी जितेन भनी हिजो राती म मर्ने थियो। यसको अर्थ के हो न्याय भाको छैन। हरदिन कृपा इन्साफ को माथी जितेको छ । कृपा जितेन भने इन्साफ हुन्छ यसको मतलब मान्छे मरिहाल्छ। परमेश्वरले धैर्य गरेर हामीलाई समय दिनु भएको । मृत्यु को माथी हामी डर्नु पर्दैन । मृत्युलाई हामीले जितीसक्यौ अब इन्साफको लागी तयारी गर्दैछौ। त्यसैले हामी परमेश्वरको कृपाको कारणले मात्र बाचेको छौ । यो परमेश्वरको इच्छा हो। उहाँको सार्वभौमता उहाँको प्रभुत्वमा ,इच्छामा हरदिन प्रभु उहाँको कृपा देखाउनु हुन्छ। त्यो परमेश्वरको सार्वभौम इच्छा हो । त्यो कारणले उहाँको कृपा देख्दा खेर हाम्रो प्रतिक्रियाकस्तो हुनुपर्छ । पावलले रोमीको १२:१,२ अध्यायमा लेखिएको

छ एउटा प्रतिक्रिया त्यो हो **यसैले दाज्यू-भाइहरू र दिदी-बहिनीहरू, केही गर भनेर म बिन्ती गर्दछु। परमेश्वरले हामीलाई ठूलो दया देखाउनुभयो। यसकारण परमेश्वरलाई प्रसन्न गर्दै आफ्नो जीवनलाई जीवित बलिदानको रूपमा अर्पण गर। यही तिमीहरूको आत्मिक उपासना**

हो। आत्मा समर्पण गर्नु पर्छ ।हाम्रो शरिर २ मा लेखेको छ , अनि हाम्रो मन पहिला त्यसपछि शरिर यदि हाम्रो मन जति गए पनि शरिर गएन भने काम छैन। एउटा बाबा को दुइवटा छोराहरु थियो ,बाबाले दुबै छोराहरुलाई काम दिनुभयो एउटाले भन्यो हुन्छ म गएर गर्छु भन्यो तर गएन अकौले म जादिन भनेर भन्यो तर पनि भरे उठेर गएर गर्यो। । येशुले भनेको त्यहि कुरा हो । शरिर गएन भनि काम छैन, हामि जित्ति सुने पनि अन्तिममा शरिर चल्नु पर्छ। यो शरिर द्वारा काम हुन्छ । त्योकारणले गर्दा यो लेखिएको छ । परमेश्वरको कृपाको कारण हाम्रो शरिर हरदिन समर्पण गर्नुपर्छ त्यो मात्र होइन,दास्रोमा हाम्रो मन पनि समर्पण गर्नुपर्छ। **रोमि१२:२**

सांसारिक स्तरमा आफूलाई परिवर्तन नगर। तर विचारको नयाँ बाटो अप्राएर आफूलाई आन्तरिक रूपले परिवर्तन गर। अनि त्यसपछि तिमीहरू राम्रो के हो, उहाँलाई के मन पर्छ र सम्पूर्णता के हो, आफै परमेश्वरको इच्छा पत्तो लाउन समर्थ हुने छौ।

मनमा नया हुनुपर्यो । परमेश्वरको इच्छा त असल हो। खराब भनेको इच्छा नै छैन । कति कठोर पापीको लागी पनि परमेश्वरको इच्छा यहि हो कि उनिहरुको नास नहोस् । त्यो परमेश्वरको इच्छा हो। परमेश्वरको कसैको लागि पनि खराब इच्छा छैन। यति सम्म कि सबै भन्दा खराब ,खराब भन्दा पनि खराब मान्छेको लागि पनि परमेश्वरको

यहि इच्छा हो कि किन? नास हुनु पश्चाताप गर र परमेश्वरमा फर्केर आउ, । नोहाको पुस्तामा सबैभन्दा निच मान्छेहरु थिए । बचनमा लेखिएको छ ,हर सोच विचार खराब थियो । पृथ्वी पुरा उपद्रवले भरिएको थियो। परमेश्वरलाई थाहा थियो एक जना पनि भित्र पस्दैन भनेर फेरि पनि परमेश्वर सबैलाई पखिनु भयो । त्यसैले परमेश्वरको इच्छा सधै नै असल छ। खराब छैन। भन हाम्रो लागि जो जसले उद्धार पाएको छ परमेश्वरको इच्छा द्वारा स्वीकार गरेर परमेश्वरमा दास्रोबार जन्मने को लागी परमेश्वरको इच्छा असल ग्रहणयोग्य सिद्ध हो तिन भाग छ, हामीले परमेश्वरको इच्छा जान्नु पर्छ। त्यो इच्छा जान्नको लागि एउटा सर्त राखेको छ। हामी आफु आफुलाई समर्पण गर्नु पर्छ । यदि समर्पण गरेन भने परमेश्वरको इच्छा के हो हामीलाई थाहा हुदैन। त्यो धार्मिकताको सुसमाचार सुनेर, मानेर समर्पण गरेको कारणले उद्धार पाएको । किनभने पश्चातापनै समर्पण हो । समर्पण भन्दाखेरि हाम्रो शरिर र आत्मा दुबै परमेश्वरमा दिनु हो। प्रेरितको पुस्तकमा हामीले पढ्दा खेरि पहिला उनिहरुले पश्चाताप गरे अनि त्यसपछि शरीरले बपतिसमा लिए । बपतिसमा लिदा खेरि शरिरनै त्यसको एउटा प्रतिक हो । मन फिरायो अनि त्यसलाई शरिरमा बपतिसमा लिएर प्रकट गर्‍यो । त्यो पुरानो मानिस मर्‍यो त्यो नया मानिस उठ्यो यसरी मनले र साथ साथै शरिर ले पनि समर्पण गर्‍यो। र हरदिन त्यो समर्पणमा हरदिन हामी चल्दाखेरि परमेश्वरको इच्छा हाम्रो जीवनमा थाहा हुन्छ । परमेश्वरको सार्भभौम इच्छा के हो हामीले यादगर्नु पर्छ । परमेश्वरको सार्भभौम इच्छा के हो त्यो हामी सगं आउछ , कोहि पनि त्यसलाई रोक्नसक्दैन । नबुकदनेस्सरलाई परमेश्वरले सिकाउनु भयो। जब नबुकदनेस्सरले शिक्षा पाउदा खेरी त्यो शिक्षक बन्यो । उहाँको प्रभुत्व अनन्त कालको प्रभुत्व हो । उहाँको राज्य पुस्तादेखि पुस्ता सम्म हुन्छ । त्यसैले हामिले आफु आफैलाई परमेश्वरमा समर्पण गर्नु पर्छ । होइन भने हाम्रो लागि त्यसको कुनै अर्थ हुदैन । होइन भने के हो सबै मान्छे हेर्दा खेरि सर्कलमा नै हिडेको । स्कुलमा गयो पढ्यो ,कलेजमा गयो नोकरी पायो, बिबाह गर्‍यो, नानी पायो अनि उनिहरुको नानी भयो त्यहि सर्कलमा नै चलेको । जिवन त्यति मात्र होइन जिवन त्योभन्दा पनि ठुलो छ । जिवनभन्यो भने अनन्त कालको एउटा तयारी हो। त्यो काहाँ मिल्छ परमेश्वरको इच्छा थाहा हुदा खेरि मात्र मिल्छ । यो हो कारण (उद्देश्य) परमेश्वरले उद्धार दिनुको पछाडि परमेश्वरको एउटा ठुलो योजना थियो । होईन भने इज्राएली हरुलाई परमेश्वरले मिस्र देस देखि निकालेर त्यो उजाड स्थान मा लगेको जस्तै हुन्छ । उद्धार पायो ? पायो त्यसकोपछि काहाँ गयो गएन त्यहि घुमेको घुमै घुमेको घुमै हरदिन सिनेरिजस्तै छ। हिजो के खायो? भातखायो ,आज पनि भात खायो । त्यहि मात्र जिवन होईन ,परमेश्वरको इच्छा बाट चल्दाखेरि जिवन त्यस्तो होईन । युद्ध छ , युद्धमा कब्जा गर्नको लागी एउटा युद्ध गर्नुपर्छ । शत्रु सगं परमेश्वरको राज्यको विरुद्धमा एउटा राज्य छ त्यो राज्य सगं युद्ध गरेर परमेश्वरको इच्छा पुरा गरेर प्रतिज्ञाको देश कब्जा गर्नुपर्छ । हाम्रो युद्ध त उनिहरुको जस्तो रगत र मासु सगंको युद्ध जस्तो होइन। हाम्रो युद्ध त दियावलस र दियावलसको शक्ति हरु सगं र हामी भित्र भएको पाप र पापको लालचहरु सगं हो । युद्ध गरेर जितेर अगाडि बढ्दा खेरि हामि पनि परमेश्वरको राज्यमा अगाडि बढ्न सक्छौं अनी मात्र परमेश्वरको इच्छा हाम्रो जिवनमा पुरा हुनसक्छ । त्यसकारणले हामिले पनि नोहा जस्तै परमेश्वरको माथी भरोसा राख्नु पर्छ । परमेश्वरले बोलेको धेरै कुराहरु हामिले बुज्दैनौ । नोहाले पनि बुजेन परमेश्वरले भन्नुभयो जाहाज बनाउनु भित्र बाहिर अलकत्राले लिप्नु यस्तो जाहाज बनाउनु प्रलय आउदै छ, खास गरि मान्छेले त वर्षा पनि देखेको छैन प्रलय आउदै छ भनेको छ। हामीले त कमसे कम प्रलय देखेको छ , समुद्र देखेको छ । नोहाको पालामा उनिहरुले केहि देखेका थिएनन् । नोहाले बिश्वास गरेर परमेश्वरले भनेकै जस्तै गर्‍यो त्यसपछि प्रलय आयो । धेरै कुरा जो परमेश्वर भन्नुहुन्छ हामि बुज्दैनौ । तर परमेश्वरलाईसबै थाहा छ।

मत्ति १०:२९^{६६} “चराहरु बेच्नुपर्दा दुइवटा चराको दाम एक पैसा मात्र तिर्नु पर्नेछ। तर तिम्रा पिताको इच्छा बिना एउटै चरापनि मर्ने छैन। येशुले सबै भन्दा साधारण चरा भगैराको उदाहरण दिदै भन्नुभयो, यि भगैराहरु लाखौं करोडौं छन् । जब यिनीहरु समुहमा आउछन् हामी गन्न पनि सक्दैनौ तर परमेश्वरको इच्छा बिना यि भगैराहरुमा एउटा पनि तल भर्दैन। यो हो परेश्वरको प्रभुत्वा **हितोपदेश १६:मानिसले भन्न चाहन्छ त्यो आफूले निर्णय गर्छ तर त्यो कुरा व्यक्त गर्नु चाहिने ठीक शब्दहरु चुन्नमा ऊ परमप्रभुमा भर पर्छ।** हामिले सोच्छौंकि

मैले सोचे मैले भने तर प्रभु भन्नुहुन्छ तिमीले सोचेका र बोलेका कुराहरु तिमीले होइन त्यो म हु जसद्वारा तिमी सोच्छौ र बोल्छौ । बाल्ने अगाडी प्रभुलाई थाहा छ राम्रो कुरा नराम्रो कुरा हाम्रो मुख बाट निस्कने हर कुरा प्रभुलाई थाहा छ मान्छे सोच्छ यो मान्छेले कति राम्रो भाषन दियो । तरति सबै प्रभुलाई थाहा छ । यो परमेश्वरको प्रभुत्व हो । हामिले परमेश्वरको प्रभुत्वलाई बुज्न अतिनै जरुरी छ हामी हाम्रो हृदयमा कुनै पनि कुरा रचन सक्छौ तर ओठ बाट निक्कने सबै कुरा परमेश्वर बाटनै आउछ। **हितोपदेश १६:३३** **४४ चिट्टा, मानिसहरु द्वारा फ्याँकिन्छ तर**

त्यसको निर्णय परमप्रभुले गर्नु हुन्छ उदारहणको लागी जब हामी लुडो खेल्दा गट्टि प्याक्छौ त्यसमा आउने नम्बर पनि परमेश्वरलाई पहिला बाटै थाहा हुन्छ। त्यो हो परमेश्वरको प्रभुत्व । सबै निर्णय नै परमेश्वरको हो । परमेश्वरलाई सबै कुरा थाहा छ। संसारमा त्यस्तो एउटा कुरापनि छैन जो परमेश्वरलाई थाहा छैन । **हितोपदेश २१:१**

जाको हृदय परमप्रभुको हातमा हुन्छ, र त्यो खोलाको पानीझैं जता पायो उतै उहाँले बगाइ

दिनु हुन्छ। राजा शिहासनमा बसेर यसो भन्छ , मेरो हुकुमत चल्छ । तर परमेश्वर भन्नुहुन्छ त त शिहासनमा बस्छस् तर हुकुमत त परमेश्वरकै चल्छ । राजाको हृदय परमेश्वरको हातमा छ । खोला पनि परमेश्वरको इच्छा अनुसार बग्छ । जति नै जेगरे पनि अन्तिममा परमेश्वरकै प्रभुत्व यो संसारमा चल्छ । त्यसकारण लेगर्दा हामीले जे गर्दा पनि परमेश्वरको प्रभुत्वलाई हाम्रो जिवनमा पुरा गर्नु पर्छ । भगैरापनि परमेश्वरको इच्छा बिना मर्दैन। मैले खेलेको लुडोको नम्बर पनि परमेश्वरको इच्छामा आउछ, राजा को शासन पनि परमेश्वरको इच्छामा हामीले लुकाएर राखेको गुप्त कुराहरु पनि परमेश्वरलाई थाहा छ त्यसैले हामीले हाम्रो सम्पूर्ण कुराहरुलाई प्रभुको प्रभुत्वमा राख्नु पर्छ । त्यसको लागी हामी डराउनु पर्दैन । किनभने परमेश्वर एकदम शन्तुलनमा ९कन्टोल० हुनुहुन्छ । किनभने अन्तको दिनको अगमवाणीमा धेरै कुराहरु नराम्रो बाट अझै नराम्रो हुदै जान्छ भनेर लेखेको छ । दुष्टहरुको बिग बिगी हुदाखेरि हामी परमेश्वरलाई सोध्न सक्छौ प्रभु तपाई काहाँ हुनुहुन्छ ? प्रभु भन्नुहुन्छ म यहि छु सबै मेरै प्रभुत्वमा भईराखेको छ । प्रभु भन्नुहुन्छ हर पल हर क्षण मेरो कन्टोलमा छ त नडरा । त्यसैले परमेश्वरको प्रभुत्व हाम्रो लागी अतिनै माइने छ । परमेश्वरको विरुद्धमा मान्छे चल्दा खेरि पाप फैलिदा खेरि परमेश्वर सार्भभौम हुनुको साथै परमेश्वर सन्तुलनमा ९कन्टोल० हुनुहुन्छ । सबै थोक परमेश्वरको इच्छाको अनुसार नै चल्दै छ । हाम्रो निम्ति अनि जो जो उद्धार पाएका छन् उनीहरुको निम्ति । यहाँ ३ वटा सर्त राखेको छ । यो तिन वटासर्त पुरा गर्यो भने हाम्रो भलाई हुन्छ। रोमी ८:२८ मा तिन सर्तको बारेमा लेखेको छ।

हामी जान्दछौं कि परमेश्वरले प्रत्येक कुरामा तिनीहरुको भलाईको लागि गर्नुहुन्छ जसले उहाँलाई प्रेम गर्दछ। ती मानिसहरु हुन् जसलाई परमेश्वरले बोलाउनु भयो किनभने त्यो उहाँकै योजना थियो।

हरेक कुरामा तिन ओटा कुरा यहाँ लेखिएको छ। पहिलो कुरा जो परमेश्वरलाई प्रेम गर्छ, यहाँभनेको कुरायो होईन जसलाई परमेश्वरले प्रेम गर्नुहुन्छ, परमेश्वरले त सबैलाई प्रेम गर्नुहुन्छ। तर सबै जनाले परमेश्वरलाई प्रेम गर्दैनन् , म०डलीमा आउने सबै जनाले पनि परमेश्वरलाई प्रेम गर्दैनन् । यो कसको लागी भनेको हो जसले परमेश्वरलाई प्रेम गर्छ । दास्रोमा जसको जिवनमा परमेश्वरले बोलावट दिनुभएको छ । बोलावट छैन भने त्यसको उद्धार हुदैन । तेस्रोमा, जसलाई परमेश्वरको योजना उनीहरुको जिवनमा थाहा छ। यदि परमेश्वरको योजना हामीलाई थाहा छैन भने सबैकुरा हाम्रो भलाई को निम्ति हुदैन। किनभने त्यो कुराहरुको विरुद्धमा हामी लडाई गछौ । त्यो हो परमेश्वरले दमसकसको बाटोमा पावल सगं सुर्यको , ज्योतिको रुपमा आउदाखेरि भन्नुभयो । यि सबै कुरा भलाई को लागी आउने कुराहरु हो । किन तिमी असल भलाईको लागि आउने कुराको विरोध गरेर तिमीले किन लडाई गरेको ? तिमी बोलावट भएको मान्छे हो । र पनि तिमी व्यवस्थामा बसेर योहोवेलाई प्रेम गछौ, मलाई थाहा छ । म को हो ? तिमीलाई थाहा छैन । अन्त पनि मेरो बाबालाई तिमीले प्रेम गछौ । जुन दिन येशुको प्रकट पावल सगं भयो त्यो दिन देखि पावल येशुको प्रेममा हिड्यो । युशुफ को जिवनमा खासगरि यो सत्य हो । याकुबको बाह छोराहरुलाई

बोलाको छ । बोलावट बाह्रकै माथी छ । एक जनाले मात्र योजना थाहाँ पायो ११ जनालाई परमेश्वरको योजना थाहाँ थिएन । त्यहि एउटा केटाको जिवनमा जे भयो सबै कुरा अन्तमा गएर भलाई नै भयो । उत्पतिको ५०:२० मा युसुफले के भन्छ तिमीहरूले खराब गर्यौं तर परमेश्वरले असलमा परिणत गर्नुभयो । किनभने उसले परमेश्वरको बोलावट थाहाँ पायो । हामीले बुज्नुपर्ने कुरा परमेश्वरको सार्भभौम ईच्छामा हामीले उद्धार पायौं त्यसको पछि हामी परमेश्वरको प्रेममा हिडनुपर्छ । हामी ब्यवाहारिक हुनु पर्छ । येशुले भन्नुभयो यदि तिमी मलाई प्रेम गछौ भने मेरो योजनाहरु मान्छौ । नानीहरु सगंपनि हामी त्यहि भन्छौ यदि तिमीहरु मैले भनेको कुरा मान्यौ , सुन्यौ भने तिमीहरु मलाई प्रेम गछौ होईन भने गर्दैनौ । परमेश्वरले आदमसंग एउटा कुरा मात्र भन्नुभयो यो रुख बाट नखानु त्यो आज्ञा द्वारा परमेश्वरको धेरै कुरामा परिक्षा थियो। विश्वास को परिक्षा , प्रेमको परिक्षा एउटा मात्र आज्ञा थियो । यो रुख देखि नखानु तर उनिहरूले त्यहि गरे । त्यसैले परमेश्वर भन्नुहुन्छ जो मलाई प्रेम गछ , जसले मेरो बोलावट पाको छ, तिनीहरूले परमेश्वरको योजना पुरा गछ । परमेश्वरको सार्भभौम ईच्छा सबैमाथि चल्दछ । अनि जो उद्धारमा आकोछ सबैको माथिसामान्य परमेश्वरको ईच्छा छ । हामी परमेश्वरको सामान्य ईच्छामा चल्दा खेरि परमेश्वरको उदेश्य हामीलाई थाहाँ हुन्छ। जब सम्म हामी सामान्य ईच्छामा चल्दैनौ हामीलाई परमेश्वरको हामी माथिको उदेश्यथाहाँ हुदैन । हामी उत्पति पढ्दाखेरि युसुफको बारेमा यस्तो लेखिएको छ। युसुफ १७ शालको केटा जो आफनो दाजुभाई हरु सगंभेडाहरु चराउन गयो , र फर्केर आयो अनि उसको बाबालाई भन्यो कि बाबा दाजुहरुले तपाईंको नामको बदनाम गर्दछन् । उसले बाबाको सामु रिपोर्ट ल्यायो कि दाजुहरुले गलत काम गर्दछन् । १२ जना होईन भने १० जना भेडाहरु चराउन गए तर एक जनाले मात्र भन्यो म बाबाको विरुद्धमा गलतकाम गर्दिन । उता देखि हो यो इतिहास शुरु भएको । बाबाले एउटा सामान्य आज्ञा दिए छोराहरु तिमीहरु अन्यजातिहरुको बिचमा सिधा चल्नु मेरो र परमेश्वरको विरुद्धमा खराब काम नगर्नु है ,भन्दा बाकि कसैले पनि मानेनन् तर एक जना युसुफले मात्र माने। यसरी युसुफले परमेश्वरको सामान्य इच्छामा चल्दा खेरि परमेश्वरले युसुफलाई दुईवटा सपना दिनुभयो तिम्रो लागि मेरो योजना यो हो तर उसले बुजेन । यसरीनै हामी पनि धेरै कुरा अहिलेनै बुज्दैनौ तर पनि परमेश्वरको ईच्छा सबैको लागी छ । त्यसैले हामीले बुज्नु पर्ने कुरा यो हो, परमेश्वरको लागी असम्भव भनेको केहि छैन। यि सबै कुरा परमेश्वरको प्रभुत्वमा नै चलेको छ।

प्रस्थान ४:१० ^{१०} तर मोशाले परमप्रभुलाई भने, “तर परमप्रभु, म तपाईंलाई साँचो भन्दैछु म दक्ष वक्ता होइन। म कहिल्यै राम्रो बोल्ने योग्यको हुन सकेको छैन। अनि अहिले तपाईंसित कुरा गर्ने पछि पनि म असल वक्ता होइन। तपाईंलाई थाहै छ म ढिलो बोल्छु र उत्कृष्ट शब्दहरू उपयोग गर्दिन।” मोसाले भने तपाईं फारोको अगाडी गएर बोल्नु भन्नु भयो मलाई त बोल्नै आउदैन। अनिपरमेश्वरले ११ पदमा यसो भन्नुहुन्छ। ^{११} त्यसपछि परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “मानिसको मुख कसले बनायो र अनि मानिसलाई कसले बहिरो, बोल्न नसक्ने बनाउन सक्छ र कसले मानिसलाई अन्धो बनाउन सक्छ र कसले मानिसलाई देख्न सक्ने बनाउन सक्छ र त्यो म नै एक हुँ जसले यी सब कर्महरू गर्न सक्छ, म यहोवा हुँ।

हामी सबै जना योसोच्छौ कि यो सबै सैतानले गरेको तरपरमेश्वर भन्नुहुन्छ कि यो सबै मैले गरेको अन्धोलाई मैले बनाए, बैरोलाई,मैले बनाए अन्धालाई पनि म चलाउन सक्छु के तिमी विश्वासगछौ? तिमीलाई बोल्नुमा समस्या छ केहि छैन म तिम्रो साथमा छु। यहि हो परमेश्वरको प्रभुत्व हामीले कति चोटि परमेश्वरको योजना हरु पुरा नगर्नुको कारण यहि हो कि कति चोटि हामि सोच्छौ कि हामी त केहि गर्न सक्दैनौ हामी त कमजोर छौ । तर परमेश्वर भन्नुहुन्छ मैले तिम्रो यी सबै कमजोरिहरु देखेर तिमीलाई बोलाएको हु। मैले तिमीलाई त्यहि कमजोरीमा नै बनाएको हु,त्यहि कमजोरिमा म त संग छु । यो परमेश्वरको प्रभुत्ता हो । परेश्वरको सामर्थलाई जान्न जरुरी छ। त्हेईन भने हामी यस्तो भन्छौ उ संग यस्तो बरदान छ उस्तो बरदान छ । उ संग यति पैसा छ उति पैसा छ , उ संग यति

पढाई छ उति पढाई छ, म संग त केहि छैन म त हर कुरामा कमजोर छु तर परमेश्वर भन्नुहुन्छ के तिमीलाई थाहा छ मैले तिमीलाई मेरो सामर्थमा बनाएको हु। परमेश्वरले मोसालाई भनुभयो काहाँ छ तिम्रो कमजोरि तिम्रो बोलिमा होईन, नडरा म तिम्रो मुख देखि बोल्छु त जा । बाहाना बनाउनु हुदैन हाम्रो जीवनको अलग अलग परिस्थितीमा परमेश्वरको प्रभुत्ता हामी मान्नु पर्छ

रशामुयल १२: ^{६६} दाउदले भने, “जबसम्म शिशु जीवित रह्यो मैले केही खाइना र रोइ मात्र रहे कारण मैले सोचें, कसलाई थाहा छरु हुनसक्छ परमप्रभु मेरो निम्ति दुःखी हुनुहुन्छ र शिशुलाबचाइराख्नुहुन्छ।”

^{६७} तर अहिले शिशु मर्यो। अब पनि म किन नखाई बस्नेरु के म शिशुलाई जीउंदो पाउन सक्छुरु सकिंदैन। कुनै दिन म त्यो भएकहाँ जाउँला, तर त्यो यहाँ मकहाँ आउन सक्दैन।”

यो हो एउटा विश्वासीले गर्ने कुरा दाउदले परमेश्वरको प्रभुत्वलाई श्वीकार गर्यो । दाउदको छोरा मर्यो यस्तो दुखको बेलामा पनि दाउदले परमेश्वरको ईच्छालाई मानेर भन्यो म शोक गर्दिन,म रिसमा हिड्दिन, तर उसले प्रभुलाई धन्यवाद चढायो । यसरी दाउदले प्रभुको प्रभुत्वलाई मानेर भन्यो उ त फर्केर आउदैन तर म उसगं जान्छु र उ सगं सदा काल संगै बस्छु ।दाउदले अस्थाई कुरामा हेरेन तर उसले अनन्त कालको कुरालाई हेर्यो । त्यसरी नै जब परमेश्वर हामीलाई नो भन्नुहुन्छ के त्यसलाई हामि श्वीकार गर्न सक्छौ ? परमेश्वरको प्रभुत्ता उहाँको सार्वभौम ईच्छालाई मान्नुपर्छ) त्यसको पछि मात्र हामि प्रभुको नजिक जान सक्छौ । जब अयुबको श्रीमतिले अयुबलाई परमेश्वरलाई सरापेर मोर् भन्दा खेरि अयुबले भने किन असल कुरा मात्र हामी परमेश्वर बाट श्वीकार गर्ने नराम्रो कुरा चाहि श्वीकार नगर्नी । यो परमेश्वरको ईच्छा हो उहाँले दिनु भयो उहाँले लानुभयो । हाम्रो प्रतिक्रिया त्यो हुनुपर्छ कि जस्तै परिस्थितीमा पनि परमेश्वरलाई धन्यवाद चढाउनु पर्छ । पुस्ता पुस्ता देखि उहाँको प्रभुत्ता चल्दैछ हाम्रो आफ्नो प्रियहरु मात्र मर्ने होईन मान्छे, त पुस्ता पुस्ता देखि नै मर्दैछ । त्यो हामिले बुज्नु पर्ने कुरा हो । होईन भने हामि परमेश्वरको प्रभुत्ताको विरोध गरेर सैतानको युक्तिलाई हाम्रो जिवनमा मौका दिन्छौ। सबैभन्दा पहिला हामिले परमेश्वरको सार्वभौम ९कयखभचभणलतथ ० ईच्छालाई बुज्नु पर्छ अनि त्यसपछि उहाँको साधारण ९नभलभचबि० ईच्छा र त्यसपछि तेस्रो कुरा उहाँको ९ कउभअषष्ठ ० विशिष्ट ईच्छा हेर्नुपर्छ। हामि हेरौ यशु मशिहलेके गर्नुभयो मत्ति २६:३९ ^{४७} अनि येशू तिनीहरू देखि केही पर जानुभयो। येशू भूईमा घोप्टो परेर प्रार्थना गर्न लाग्नुभयो, “मेरा पिता, सम्भव भए मलाई यातनाको यो प्याला नदिनुहोस्। तर यो मैले ईच्छा गरे अनुसार होइन तपाईंको ईच्छा अनुसार होस्।” येशुले यहा भन्नुभयो मेरो ईच्छा होईन तर तपाईंको ईच्छा । परमेश्वरको त्यो प्रभुत्ता हेर्दा खेरि हामि हेरौ एफिसि १:११ ^{३३} परमेश्वरको जन बन्न ख्रीष्टमा हामी छानिएकाछौं। उहाँको इच्छा र योजना अनुसार परमेश्वरले हामीलाई उहाँको मानिस बनाउन चाहानु हुन्थ्यो। उहाँले प्रत्येक चीज नै आफ्नो इच्छासँग मिल्ने बनाउँनु हुन्छ। सबै कुरा उहाँको ईच्छा र योजना द्वारा हुन्छ । हामी त ईच्छा गर्न सक्छौ येशुले पनि ईच्छा राख्नुभयो हुनसक्छ भने यो कचौरा हटाई दिनुहोस् तर पनि तपाईंको ईच्छा त्यो कुशमा जाने हो भने म जान्छु उहाँले आफ्नो ईच्छा जाहेर गर्नुभयो तरपनि परमेश्वरको ईच्छा परमेश्वरको प्रभुत्वलाई मान्नु भयो । प्रेरित२:२३ मा पत्रुसले परमेश्वरको प्रभुत्वको बारेमा यसरी भन्छन् ^{६४} येशूलाई तिमीहरूमा सुम्पिएको थियो अनि तिमीहरूले उहाँलाई मारयो। ती मानिसहरूका सहायता लिएर जोसित परमेश्वरको नियम छैन तिमीहरूले येशूलाई क्रूसमा किला ठोक्यौ। तर परमेश्वरलाई यी सबै घटना हुने थाहा थियो। यो परमेश्वरकै योजना थियो। परमेश्वरले यो योजना धेरै अघि बनाउनु

भएको थियो। येशुलाई कुसमा ठोके मानिसहरुले तर यसको पुरा योजना अघि बाटै परमेश्वरको थियो । त्यो परमेश्वरको पुर्व योजना येशुलाई थाहाँ थियो । त्यो परमेश्वरको अघि बाटैको योजना को विरुद्धमा येशुले तिन पटक प्रार्थना गरेको तर पनि उहाँले भन्नुभयो मेरो ईच्छा होईन तर तपाईंको अघि बाटैको योजनाको अनुसार होस् ।

भजनसंग्रह १०५:१७ ^{१७}तर परमेश्वरले यूसुफ नाउँका एकजनालाई तिनीहरूको अगाडि त्यस

ठाउँमा पठाउनु भयो। यूसुफ एक कमारा सरह बेचियो। यूसुफलाई दाजुहरुले बेचे तर यसमा पनि परमेश्वरको अगाडि नै योजना थियो । उता उत्पतिको पुस्तकमा मिसिनरि बनाउनु भयो। यो परमेश्वरको सार्वभौम ईच्छालाई बुज्न जरुरी छ। हामिले यो कुराहरु बुजेन भने हामी धेरै नै मुस्किलमा पर्छौ । कति चोटि परमेश्वरको सबै योजनाहरु थाहाँ हुदैन । मेरो आमा धेरै नै बुढि हुनुभएको छ । म०डलिमा उहाँ निदाउनु हुन्छ सबैले सोच्छन् होला बचनमा निदायो तर परमेश्वरको ईच्छा उहाँको जीवनमा पुरा भैसक्यो । परमेश्वरको ईच्छा मेरो आमाको जीवनमा एउटै थियो मलाई जन्मदिनु यो मात्र थियो उहाँको जीवनमा परमेश्वरको योजना अब त्यो पुरा भै सक्यो । मलाई जन्म दिनलाई हो बिचरालाई केरला देखि भुटान लिएर गाको । मेरो आमाले दुई साल अगाडि मात्र थाहाँ पाउनु भएको परमेश्वरको ईच्छा उहाँ माथि के थियो । यसरी नै येशुको आमा मरियमको जीवनमा पनि परमेश्वरको योजना येशुलाई जन्म दिनु थियो । जन्म दिए पछि उहाँको उदेश्य पुरा भयो , पुरा भए पछि गल्लि हुदैन किनभने परमेश्वरले उहाँ को योजना पुरा गरिसक्नु भयो। अब्राहाम को जीवनमा दुईवटा परमेश्वरको योजना थियो एउटा ईसहाकलाई जन्मदिनु र अर्को कुरा त्यो देसमा १०० साल बसोबास गर्ने पुस्तालाई कब्जा गर्नु। जब यो दुई वटा कुरा पुराभएपछि परमेश्वरको योजना पुराभयो । बाकि सबै साधारन ईच्छा हो बाकि विशिष्ट योजना पुरा गर्नुभयो । हामी सबै जनाको जीवनमा परमेश्वरको एउटा विशिष्ट योजना हुन्छ । त्यसैले मेरो जीवनमा कमाराको रुपमा बाहार देश गयो भने यो परमेश्वरको ईच्छा हो उहाँको योजना मेरो जीवनको लागि श्वीकारगर्नु पर्छ । हामीले परमेश्वर संग सोध्नुपर्छ किन परमेश्वरले यता पठाको किन भने परमेश्वरलाई सबै कुराथाहाँ छ। उहाँ को ईच्छा बिना एउटा चरा पनि भुईमा खस्दैन । परमेश्वर सर्वव्यापी ,सर्वशक्तिमान, अन्तरयामी ,हुनुहुन्छ । त्यसैले हामीले हरदिन जीवित बलिको रुपमा आफु आफुलाई समर्पण गर्नु पर्छ । यो अस्थाई संसार हामीलाई उल्लु बनाउछ । यदि हामीले १यहुन्ना २:१७ मा के लेखेको छ। ^{१७}मानिसहरुको इच्छा अनुसारको चीजहरु लिएर

संसार अघि बढिरहेकोछ। तर त्यो मानिस जो परमेश्वरले चाहेको गर्छ त्यो सधैंको निम्ति

रहन्छ। ख्रीष्टको शत्रुहरुलाई नपछ्याऊ यदि हामीले आत्मिक आखाँ देखि र बाईबल देखी यो संसारलाई हेर्ने

हो भने यो संसार बिति जानेछ, एउटा घर पनि र यहाँ भएको एक थोक पनि रहदैन । यी सबै कुराहरु परमेश्वरले एक दिन अग्निकुण्डको लागी राख्नु भएको छ । त्यसैले संसार बितिजान्छ त्यो मात्र सदासर्वदा रहिरहन्छ, जसले परमेश्वरको ईच्छा पुरागर्छ । परमेश्वरको ईच्छा जान्नको लागी दुई वटा मुख्य कुरा दिएको छ। एउटा येशुको जिवन देखिदिएको हिब्रु १०:७ ^७तब मैले भने, "परमेश्वर म यहाँ छु। व्यवस्थाको किताबमा मेरो बारे

लेखिएको छ। तपाईंले चाहेको काम गर्न म आएको छु।" येशु यस संसारमा परमेश्वरको ईच्छा पुरा गर्न

आउनु भएको त्यो काहाँ लेखेको छ, पुस्तकको मुठामा यो हाम्रो लागी पनि सत्य हो उहाँ शिर हो भने हामी उहाँका शरिर हौ। प्रभु को ईच्छा पुरा गर्न हामीले दोबारा जन्म लिएको त्यो काहाँ लेखेको छ, पुस्तकको मुठामा प्रभुको ईच्छा काहाँ छ परमेश्वरको बचनमा छ । परमेश्वरको बचनको बाहिर हामी परमेश्वरको योजना थाहाँ गर्न सक्दैनौ । साधारन हो या बिसिष्ट ईच्छा सबै हामीले परमेश्वरको बचनमा पाउछौ । धेरै जसो मान्छे परमेश्वरको बचन पढ्दैन सैतान ले हमेसा मान्छेहरुलाई परमेश्वरको बचन देखि अलग राख्छ । जब बचन लामो भयो भने हामी भन्छौ आम्मा १ घण्टा यति लामो यदि हामीले परमेश्वरको बचन सुनेन भने कसरी उहाँको ईच्छालाई जान्न सक्छौ। बचन त १५ मिनेट अनि बाकि समय गीत गाएर नाचेको नाचै गरेर परमेश्वरको इच्छा थाहाँ हुदैन । परमेश्वरको योजना एउटै जगामा मात्र थाहाँ हुन्छ, त्यो परमेश्वरको बचनमा मात्र । नोहाको बारेमा हेर्दा उ एउटा गीत गाउने मान्छे थिएन उ एउटा धार्मिकताको प्रचारक थियो त्यो हामीलाई काहाँ देखि थाहाँ हुन्छ, बचन देखि बचन छैन भने

हामीलाई के गर्नु के नगर्नु केहि कुरा पनि थाहा हुँदैन। मत्ति ३:४^४ शैतान येशू कहाँ परीक्षा गर्नलाई आयो र भन्यो, 'यदि तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने यी ढुङ्गाहरू रोटी होऊन् भनी आज्ञा दिनुहोस्।'

^४जवाफमा येशूले भन्नुभयो, 'धर्मशास्त्रमा यस्तो लेखिएकोमानिस रोटी खाएर मात्र बाँच्दैन, परमेश्वरको मुखबाट निस्केको हरेक वचनले बाँच्दछ।' सैतान किन आउछ, हामीलाई परमेश्वरको ईच्छा देखि अलग गराउन आउछ, येशूलाई पनि त्यहि गर्न आयो तर येशूले भन्नुभयो लेखेको छ। येशूले त्यो परीक्षा सैतान बाटको हो परमेश्वर बाटको होईन भनेर कसरी थाहा पाए लेखेको छ, मतलब येशूलाई परमेश्वरको लिखित वचन थाहा थियो । येशूले सिधै सैतानलाई काहाँ देखाउनु भयो ब्यवस्थाको पुस्तक द:३ देखि देखाउनु भयो । त्यसरी नै त्यो लेखेको थाहा छैन भने हामीलाई परमेश्वरको ईच्छा थाहा हुँदैन त्यसैले हामीले बाईबल पढ्नु पर्छ, कठ गर्न सबैदैन भने केहि छैन तर पनि पढ्नु पर्छ । आत्माले जब हामीलाई जरुरत पर्छ, याद दिलाउनु हुन्छ, यो काम येशूको होईन यो काम आत्माको हो परीक्षा आउदा खेरि येशूलाई आत्माले ब्यवस्था द:३ मा लिएर गयो । जिवनको हर परिस्थितिमा, हर परीक्षामा , परमेश्वरको योजना अनुसार गर्नको निम्ती र आत्माको अगुवाईको निम्ती परमेश्वरको वचन पढ्नु जरुरि छ। येशूले व्यावहारिक जीवन जिउनु भयो। कुनै पनि समय उहाँ लिखित वचन र आत्मा द्वारा चल्नु भयो ।जब परीक्षा आउदा भन्नुभयो यस्तो लेखिएको छ, हामीले पनि भन्न सक्नु पर्यो यस्तो लेखिएको छ, त्यसैले पहिलो कुरा परमेश्वरको ईच्छा दास्रो कुरा मत्ति ६:९,१०^४ यसैले जतिबेला तिमी प्रार्थना गर्दछौ, त्यसबेला यसरी प्रार्थना गरहे हाम्रा स्वर्गमा बस्नुहुने पिता, हामी प्रार्थना गर्दछौं तपाईंको नाउँ सँधै पवित्र रहोस्।'

^५हामी प्रार्थना गर्दछौं, तपाईंको राज्य आवोस् अनि तपाईंको इच्छा स्वर्गमा झैं यस पृथ्वीमा पूरा होस्।

प्रार्थनाको उद्देश्य के हो? तपाईंको राज्य, तपाईंको ईच्छा, यो हो हाम्रो प्रार्थनाको मुख्य उद्देश्य। तर हाम्रो प्रार्थना कस्तो हुन्छ? मेरो ईच्छा, मेरो उद्देश्य अन्तिममा येशूको नाममा आमेन भन्छौ हामीलाई बस् उहाँको दस्तखत ९कप्लनलवतगचभ ० चाहियो । चेलाहरूले प्रार्थना गर्न सिकाउनुस भन्दा येशूले यसरी सिकाउनु भयो तपाईंको राज्य, तपाईंको ईच्छा मेरो त केहि छैन । त्यसपछि चेलाहरूले कहिल्यै पनि सोधेनन् । सामान किन्नको लागि बनाएको लिस्ट सुची जस्तो होईन प्रार्थना मेरो केहि छैन सबै परमेश्वरको हुनुपर्छ। परमेश्वरको ईच्छा उहाँको राज्य थाहा पाउन दुई वटा कुरा दिएको छ । एउटा कुरा परमेश्वरको वचन अर्को कुरा प्रार्थना यो दुईवटानै येशूको जीवनमा देख्न सकिन्छ। यदि हामीले यसैयाको पुस्तक ५०मा हेरौं भने त्यहा लेखेको छ, तपाईंले मलाई बिहानै बिहानै जगाउनु भयो । परमेश्वरको शिक्षा दिनको लागि आत्मा उसलाई जगायो । फेरि उहाँ उज्यालो हुन अगाडि गएर प्रार्थना गर्नुहुन्छ । हामि सबैलाई परमेश्वरको साधारण ईच्छा थाहा छ । के गर्न हुन्छ के गर्न हुँदैन भनेर तर आजको लागि हामीले प्रार्थना गर्नु पर्ने यो हो कि परमेश्वर आज मेरो लागी तपाईंको ईच्छा के हो? आज केहि अलग गर्नुपर्छ कि परमेश्वर भनेर सोध्न आवश्यक छ। मर्कुस१:३५^४ भोलिपल्ट बिहान, येशू चाँडै उठ्नुभयो। उहाँले घर छोड्नुभयो, बिहान अंधारोमा नै येशू एकान्तमा जानुभयो अनि प्रार्थना गर्न लाग्नु भयो। येशू किन प्रार्थना गर्न जानु भयो हिजाको दिनमा सेवाकाई त राम्रै थियो मानीसहरूले चंगाई पाए,छुटकारा पाए, वचन दिनुभयो । अनि राति सुत्नुभयो फेरि बिहानै आज म के गरु बाबा आज मेरो लागी के नयाँ कुरा छ भनेर परमेश्वरका आज्ञा लिनलाई प्रार्थना गर्न जानुभयो ।

^४केही समयपछि सिमोन र उनका साथीहरू येशूलाई खोज्न गए।

१७ तिनीहरूले येशूलाई भेटे अनि भन्नलागे, सबै मानिसहरू तपाईंलाई नै हेरिरहेका छन्।
१८ येशूले भन्नुभयो, “हामी यहाँ वरिपरिका अरु शहरहरूमा जानुपर्छ। त्यसर्थ ती ठाउँहरूमा पनि म प्रचार गर्न सक्छु। यहि काम गर्नु म आएको हूँ।” येशूले यो कुराहरू कसरी थाहा पाउनुभयो प्रार्थनागरेर थाहा पाउनु भयो । यदि सेवापछि येशु थाकेर म प्रार्थना गर्दिन आज म दुईदिन अझै यस ठाउमा सेवा गर्नु पर्यो , यहाँ धेरै मानीसहरू छुटकारा र चर्गाई को निमित्त आका छन् भनेर भनेको भए उहाँलाई अरु हरु शहर हरुमा जानुपर्ने कुरानै थाहा हुने थिएन । यदि येशु त्यहि ठाउमा काम गर्नुभएको भए छुटकारा दिनु चर्गाई दिनु, बचन दिनुराम्रो हो ? राम्रो हो तर परमेश्वरको ईच्छा अर्कै थियो त्यसैले उहाँको ईच्छा ग्रहण याग्य हुदैन थियो । परमेश्वर को ईच्छा ग्रहणयोग्य हुनको लागी हामीले परमेश्वरको आवाजलाई हरदिन प्रार्थना द्वारा सुन्न जरुरि छ । अनी परमेश्वर बोल्नु हुन्छ यता होईन उता हो । ईज्राएली जो मिश्र देशदेखि आएको धेरैसंग परमेश्वर प्रसन्न थिएन किनभने तिनीहरूले परमेश्वरको आवाज लाई सुनेनन् । जब हामी प्रार्थनामा बस्दाखेरि परमेश्वर हामी संग बोल्नुहुन्छ । त्यसैले प्रार्थनाको मुख्य उदेश्य भनेको आफ्नो कुरा राख्नु होईन तर परमेश्वरको ईच्छा , उहाँको राज्य लाई सुनेर त्यस अनुसार चल्नु हो । उपवास पनि त्यहि हो हामी हाम्रो काम को लागी उपवास बस्ने होईन । परमेश्वरको ईच्छा लाई जानेर उहाँको राज्यलाई संसारमा लिएर आउनको लागि हामि उपवास बस्नुपर्छ । सारा संसारको मान्छेहरू किन आफ्नै धर्ममा उपवास बसेको आफ्नै ईच्छा पुरा गर्नका लागि बसेको तर हाम्रो परमेश्वर भन्नुहुन्छ, मेरो छोरा मेरो ईच्छा पुरा गर्न हो बसेको यो हो संसारले बस्ने उपवास र परमेश्वरको जनले बस्ने उपवास नत्र भने केहि पनि फरक हुदैन उनिहरूले गर्ने र हामीहरूले गर्ने उपवासमा हाम्रो एउटा लडाई छ त्यो एफिसी१:३ ले यसरी भन्दछ । **१** उहाँले हामीलाई स्वर्गीय स्थानहरूमा प्रत्येक ख्रीष्टमा रहेको आत्मिक आशिष दिनु भएकोछ । **हाम्रा प्रभु येशू ख्रीष्टका पिता परमेश्वरमा प्रशंसा।** सबै श्वर्गीय स्थानहरूमा छ। आशिस काहाँ छ श्वर्गीय स्थानमा सत्रु काहाँ श्वर्ग र तलको बिचमा बसेको छ। परमेश्वरको ईच्छाजाने पछि सत्रुलाई तल लिएर आउनु पर्छ । परमेश्वरको पुस्तक यर्मिया पढ्दा खेरि दानिएलले थाहा पायो ईज्रयल बेबिलोन देखि फर्केरजान समय भयो ७० शालको बन्धन सकियो।उसले परमेश्वरको ईच्छाको लागी उपवास बसेर प्राथना गर्यो । २१ दिनको उपवास पछि उसले उत्तर पायो। श्वर्गदुतले भन्यो जुन दिनदेखि तिमीले प्रार्थना गर्न शुरु गर्यौ त्यो दिन देखि हो तिम्रो उत्तर आएको । २१दिन लडाई गर्नु पर्यो । उता लडाई चल्दैछ यता प्रार्थना निरन्तर चल्दैछ दानिएलले यो लडाई मा आफ्नो ईच्छाको लागी होईन परमेश्वरको ईच्छाको लागी उपवास प्रार्थनामा बसे यसरीनै परमेश्वरका ईच्छा थाहा गर्न र सैतान संग लडाईमा जित्न प्रार्थना द्वारा मात्र सकिन्छ । त्यसैले एफिसीको पुस्तक पढ्दा खेरि हामीलाई थाहा हुन्छ सबै आत्मिक हो लडाई आत्मिक हो , विश्वास आत्मिक हो , धार्मिकता आत्मिक हो , सत्य आत्मिक हो , उद्धार आत्मिक हो, शान्ति आत्मिक हो यो सबैथोक हातले समात्न सकिदैन त्यसैले यि सबै कुरा आत्मिक हो। परमेश्वरको वचन आत्माको तरवार हो त्यो मात्र होईन हरेक किसिमको प्रार्थना पनि आत्मिक हो । सबै थोक नै आत्मिक हो सत्रु आत्मिक हो , आशिस आत्मिक हो , लडाई आत्मिक हो, कवज आत्मिक हो , त्यसैले परमेश्वरको वचन आत्मिक हुनुपर्छ । त्यसैगरि हाम्रो प्रार्थना पनि आत्मिक हुनुपर्छ त्यसपछि मात्र परमेश्वरको ईच्छा परमेश्वरको राज्य हाम्रो जिवनमा लिएर आउन सक्छौ । **दानिएल४:३४ नबुकदेनशरको मुख देखि बोलेको**
१७ तब त्यो अन्तको समयमा म नबुकदेनस्सरले आँखा उठाएर स्वर्गतिर हेरेँ, अनि मैले सही तरिकाले सोचन थालेको थिएँ मैले सम्मान र महिमा दिएँ जो सदा-सर्वदा जीवित हुनुहुन्छ। परमेश्वरले सदा सर्वदा शासन गर्नुहुन्छ। उहाँको राज्य पुस्तै पुस्ता सम्म चलिरहन्छ। उहाँको प्रभुत्व सदा सर्वदा , उहाँको राज्य पुस्ता देखि पुस्ता सम्म चलिरहन्छ । मोदि सरकारको शासनमा पनि उहाँकै राज्य चल्दैछ त्यसैले जसको शासन आएपनि हामी डराउदैनौ वास्तवमा त हाम्रै परमेश्वरको शासन चल्दैछ सदा सर्वदा नै । त्यसैले हाम्रो काम के हो हरदिन विहानै उठेर आत्मा समर्पण गर्नुपर्छ । हामीले समर्पण गरेन भने यहुन्ना ७:१७^१ यदि कुनै मानिसले परमेश्वरको इच्छा अनुसार काम गर्न चाहन्छ भने तब उसले

मेरो शिक्षण परमेश्वरबाटै आँउछ भनी बुझ्नेछ। यो मेरो आफ्नै शिक्षण होइन भनेर उसले

जान्दछ। पहिला चाहनु पर्यो ,पहिला जान्ने होईन पहिला समर्पण हो । पहिला समर्पण गर्यो भने परमेश्वर बोल्नुहुन्छ होइनभने पि.एच.डि गरेपनि परमेश्वरको आवाजलाई बुज्न सक्दैन । समर्पण गर्नेलाई उहाँले उहाँको सिद्धान्तलाई सिकाउनु हुन्छ समर्पण नगर्नेलाई उहाँले उहाँको सिद्धान्तलाई सिकाउनु हुदैन । सावलको कथालाई हामीले याद गर्नु पर्छ दमसकसको बाटोमा येशु प्रकट हुनु भयो शावलको दुईवटा प्रस्न थियो पहिलो प्रस्न तपाई को हो ?जवाफमा म येशु भन्ने आयो दोस्रो प्रस्न म के गरु? त्यहि क्षण पुरा रितिले उसले समर्पण गर्यो। उत्तरमा परमेश्वरले के भन्नु भयो शहरमा जा पर्खि म तलाई बताउने छु त्यस पछि तिन दिनको भित्र उसले सबै थाहाँ पायो परमेश्वरको योजना उसको जिवनको लागि केहो? अनायास लाई उठाएर परमेश्वरले भन्नुभयो त्यो घरमा मेरो सेवक छ उसलाई गएर भन् मैले उसलाई चुनेको छु अन्य जातिहरुको बिचमा , राजाहरुको बिचमा, अधिकारीहरुको बिचमा मेरोलागि दुःख उठाउनको लागी तिन दिनको भित्र परमेश्वरले उहाँको कामको निम्ति चुन्नु भयो किनभने सावलले पुरा रितिले समर्पण गरे । पहिला शावलले परमेश्वरको उद्देश्य थाहाँ पायो दास्रोमा उसले उसको सिद्धान्तलाई बुज्यो । पुरा म०डलिको सिद्धान्त पावल बाट आयो पावलले परमेश्वरको सिद्धान्त मा आधारित पुरा पत्र लेखे पत्रुस ,यहुन्ना, ले पत्र लेखे तर परमेश्वरको सिद्धान्त पावलबाटै आयो किनभने पावलले परमेश्वरको काम लाई गर्ने ईच्छा गरे । परमेश्वरको सिद्धान्त भन्नाले परमेश्वरको राज्य कस्तो हो ?येशुको मन कस्तो हो ,येशुको बिचार कस्तो हो? यदि मेरो यो शरिर येशुको थियो भने उहाँ कसरी यो जीवन जीउछ यि कुरा नै परमेश्वरको सिद्धान्त हो । त्यो जान्नको लागी हामीलाई येशुमा समर्पण चाहियो । कोहि पनि परमेश्वरको ईच्छालाई पालन गर्न चाहन्छ भने परमेश्वर तिनीहरुलाई उहाँको सिद्धान्त बताईदिनुहुन्छ। आमेन।

प्रार्थना

प्रभु धन्यवाद,धन्यवाद, धन्यवाद जसले पनि यो बचन सुन्यो प्रभु आज सुन्दाखेरि आजै भोलि होईन प्रभु हजरमा आफै आफैलाई समर्पण गर्न सकौ आज हामीले धेरै कुराहरु सिक््यौ तपाईको ईच्छा, तपाईको राज्य, तपाईको सिद्धान्त प्रभु पहिला हामीले आफैलाई तपाईमा पुरा रितिले समर्पण गरेर तपाईको ईच्छा र सिद्धान्तलाई पालन गरेर तपाईके राज्यलाई पुरागर्न हामीलाई अभिशेक गर्नुहोस् । र प्रभु अहिले नै हामि तपाईमा पावल ले जस्तै पुरा हृदयले समर्पण गर्न सकौ र हामिलाई पनि पावललाई भै तपाईको इच्छा र तपाईका सिद्धान्त सिकाउनुस् र पावलले जस्तै हामिलेहर दिन तपाईको ईच्छा अनुसार काम गर्न सकौ येशुको नाममा आमेन